

la purulenta, cedeixen ordinàriament a dita intervenció la catarhal chronica i l'endo-salpingiti recent, encara que vagi acompanyada de peri-salpingiti. La meso-salpingiti o salpingiti intersticial resisteix, per lo general, dit tractament operatori. No obstant, no agravant aquest an aquella afecció, Saintu aconsella que abans d'empendre la salpingectomia se recorri al legrat uterí. Sens negar els fets apuntats per Saintu, me sembla que les indicacions apoiades en l'anatomia pathologica, per aquest formulades, per esser de perfils tant delicats, són poc clíniques, pera no dir del tot theoriques.

El liquid contingut en la bossa tubarica en les salpingitis quísticas (hydro-salpinx, hemato-salpinx, pyo-salpinx), van proposar-se Walton (1), Doleris (2), Gottschalk, Pichevin (3) i altres cirurgians, expulsar-lo a la cavitat de l'uter pels *ostium uterinum*, valent-se pera lograr-ho del rasclament i de la dilatació de la matriç. Aquest procediment operatori, a l'igual que l'cateterisme de les trompes de Fallopi, posat en descredit per Martin (4), pot considerar-se com una utopia therapeutica (5), perquè l'obliteració definitiva de la llum de l'oviducte demostra anatomico-pathologicament lo illusori d'aquest tractament de Akiurgia gynecologica. Labadie-Lagrave i Legueu diuen que l'rasclament està contra-indicat quan existeixen lesions annexiques supurades (6).

De tot lo que porto referit pot deduir-se que mentres uns cirurgians recomanen, apoiant-se en la clinica, font inestroncable pera la ciencia de curar, l'intervenció à *outrance*, existeixin o no phenomens flegmatics aguts, altres operen sols en el cas d'accidents phlogistics chronics, i alguns, espectacionistes armats, esperen que hagi desaparegut tot rastre d'inflamació pera penetrar am la cureta en l'interior de la cavitat uterina. Quin partit, doncs, pendre? Ma opinió, d'acord amb en Pichevin (7),

(1) *Contribution à l'étude de la Pelpi-peritonite, son traitement par la dilatation forcée et le curettage de l'utérus* (Mémoires couronnées de l'Académie royale de Médecine de Belgique, 1888, vol. VIII).

(2) *Comptes rendus de la Soc. de Biol.*, 21 Desembre 1888, y *Journ. de Méd. de Paris*, 1889, n.º 7 y 9.

(3) Lloc citat, pag. 426.

(4) *Arch. f. Gyn.*, 1884, vol. XXIV, pag. 305.

(5) Doyen diu sobre aital quimeresca maniobra: «Es per una errada que certs gynecologistes han pretengut destapar pel raspatge l'orifici de les trompes plenes de pus». (*Technique chirurgicale*, 1897, pag. 385).

(6) *Traité médico-chirurgicale de Gynécologie*, 1898.

(7) Lloc citat, pags. 425 y 426.